

Arrest

nr. 28 757 van 16 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 mei 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 20 juni 2008.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. BECKERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Vluchtrelaas

U verklaarde tijdens uw gehoor in dringend beroep de Liberiaanse nationaliteit te bezitten, tot de Kissi-etnie te behoren en afkomstig te zijn van Monrovia. Op 5 juni of juli 2003 werd uw vader door mannen van de Anti Terrorist Unit (ATU) van Charles Taylor meegenomen. Uw vader werd ervan verdacht de LURD-rebellen te steunen omdat uw vader als een Mandingo werd beschouwd gezien de halfbroer van uw vader, (M.K.), een Mandingo is, terwijl uw vader in werkelijkheid tot de Kissi-etnie behoort. U hoorde via uw vriend (H.) die vocht bij de troepen van Charles Taylor dat uw vader werd omgebracht en hij raadde u en uw familie aan om Monrovia te verlaten gezien mannen van de ATU nu achter u en uw familie aan zouden zitten. Uw moeder, uw zus en u vluchtten weg naar Tubmanburg waar u onderdak vond in een schoolcomplex waar veel ontheemden verbleven. Uw zus overleed er door ziekte en uw

moeder liet er ook het leven. Rebellen van de LURD (Liberians United Reconciliation and Democracy) kwamen geregeld naar het schoolcomplex om mannen te overtuigen zich bij hen aan te sluiten. U wilde de dood van uw vader wreken en op 21 juli 2003 sloot u zich aan bij LURD. U werd overgebracht naar de basis van LURD in Tubmanburg waar u gedurende vijf dagen een militaire training kreeg. Vervolgens werd u ingezet als rebel onder het commando van generaal Oforee en was u vooral actief in de buurt van de Po rivier, evenals in voorsteden van Monrovia. Na het vertrek van Charles Taylor en het ondertekenen van een wapenstilstand werd u en andere mannen van uw groep door generaal Oforee teruggestuurd naar het soldatenkamp in Tubmanburg. U verbleef er nog twee weken en u leverde vervolgens uw wapen in aan generaal Oforee. U keerde terug naar Monrovia waar u leefde in het huis van uw ouders. U zette uw studies verder aan de universiteit van Liberia. Geregeld ging u generaal Oforee opzoeken die eveneens in de buurt van Monrovia verbleef en die actief was als veiligheidschef van de haven op Bushrod Island. In juli 2005 kwam (J.), een persoon met wie u samen als LURD-rebel gevochten had, u opzoeken en hij zei u dat generaal Oforee u wenste te spreken. U ging met (J.) naar generaal Oforee en deze zei u aan u en andere personen die aanwezig waren dat hij de bedoeling had om naar Ivoorkust te gaan om te vechten aan de zijde van de rebellen die aan het vechten waren tegen president Gbagbo. Hij wilde met dit doel mannen rekruteren en beloofde aan iedereen 500 dollar en hij zou 200 dollar als voorschot geven. De generaal zei u dat hij wilde dat u eveneens met hem zou gaan vechten in Ivoorkust. U zei dat u hierover zou nadenken en ging vervolgens weg. Twee dagen later kwam (J.) opnieuw naar uw huis en hij zei dat de generaal nog steeds niets van u gehoord had. U zei (J.) dat u niet mee wilde gaan vechten naar Ivoorkust. U had zich bij de LURD-rebellen aangesloten om de dood van uw vader te wreken maar gezien u dit gedaan had en opnieuw uw studies begonnen was, wilde u liever niet meegaan naar Ivoorkust. (J.) verliet vervolgens uw huis. De week daarna kwamen (J.), generaal Oforee en drie voor u onbekende mannen naar uw huis. U zei tegen de generaal dat u nu opnieuw studeerde en dat u zich enkel bij LURD aangesloten had om uw vader te wreken en u besloot dat u niet in Ivoorkust wilde vechten. Generaal Oforee zei u echter dat, indien u niet naar Ivoorkust zou gaan, dit betekende dat u niet wilde leven en hij dreigde u te doden indien u weigerde naar Ivoorkust mee te gaan om te vechten. U verklaarde zich uiteindelijk toch akkoord en zei de generaal dat u de volgende dag naar hem zou gaan. Diezelfde nacht verliet u echter uw huis en ging naar een vriend van uw overleden vader, Mr. (M.J.). U legde uw situatie aan hem uit en hij raadde u aan niet naar de generaal te gaan. U verbleef bij Mr. (M.J.) van 10 juli 2005 tot 7 augustus 2005. Toen verliet u Liberia en ging u via een vlucht van SN Brussels naar België waar u het vliegtuig nam naar Istanbul (Turkije) en vervolgens naar Izmir ging om er deel te nemen aan de 'Universiade' als atleet. Op 23 augustus 2005 keerde u terug van Izmir via Istanbul naar Brussel waar u op de luchthaven een asielaanvraag indiende (zie verslagen van de Federale Politie BN/4798/05 en PAI307IVVR). In België heeft u in maart 2006 telefonisch contact gehad met uw neef (W.S.) die in Liberia verblijft en die u zei dat (J.), met wie u ooit vocht onder generaal Oforee, naar zijn huis gekomen was met de vraag waar u was en of hij contact met u had gezien (J.) zelf van bij generaal Oforee weg wilde en met u contact wilde opnemen.

B. Motivering

Niettegenstaande de Commissaris-generaal op 14 september 2005 in de ontvankelijkheidsfase een gunstige beslissing nam betreffende uw verblijf op het grondgebied, dient althans het volgende te worden opgemerkt.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de algemene situatie in Liberia, sedert u uw land verlaten heeft in augustus 2005, fundamenteel gewijzigd is.

Er dient te worden vastgesteld dat de situatie in Liberia grondig in de goede richting is gewijzigd sinds u uw land hebt verlaten. Immers, uit diverse informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat na het aftreden van president Taylor op 11 augustus 2003 in Accra (Ghana) een vredesakkoord werd gesloten op 18 augustus 2003 tussen de Liberiaanse regering, de politieke partijen en de rebellengroepen, LURD en MODEL. Op 14 oktober 2003 werd de 'National Transitional Government of Liberia' onder leiding van Charles Gyude Bryant geïnstalleerd, die erkend werd door alle facties. UNMIL (United Nations Mission in Liberia) zag toe op de implementatie van het vredesakkoord. Op 3 november 2004 werden de strijdende partijen officieel ontbonden, drie dagen nadat het ontwapenings- en demobilisatieproces van de ex-strijders werd afgerond. In oktober 2005 werden er verkiezingen gehouden die door de internationale waarnemers in het algemeen als democratisch, transparant en Vrij werden bestempeld. Op 16 januari 2006 legde Ellen Johnson-Sirleaf de eed af als president. Zowel de beëindiging van de ontwapening en de oorlog, als het houden van verkiezingen wijzen erop dat de stabiliteit in Liberia is teruggekeerd.

Verder kon u niet aannemelijk maken dat u bij een terugkeer naar Liberia daadwerkelijk het slachtoffer zou worden van vervolging.

U verklaarde dat generaal Oforee u voor uw vertrek gevraagd had met hem te gaan vechten in Ivoorkust, wat u aanvankelijk weigerde. Gezien generaal Oforee u echter met de dood bedreigde omwille van uw weigering, gaf u generaal Oforee de indruk akkoord te gaan naar Ivoorkust te gaan om er de wapens op te nemen waarbij de generaal u reeds een som geld gaf als betaling waarna u echter uw land verliet om aan generaal Oforee te ontsnappen (p. 6, 12). U stelde dat u bij terugkeer naar Liberia diezelfde generaal Oforee zou vrezen precies omdat u niet aan zijn vraag gehoorzaamd had, terwijl hij u reeds een som geld had betaald om te gaan vechten in Ivoorkust (p. 12-14) en u vervolgde dat u heimelijk gedood zou worden door generaal Oforee of zijn mannen (p. 12-14). Wanneer u gevraagd werd hoe u dan weet dat generaal Oforee, indien u zou terugkeren naar Liberia, de intentie zou hebben u te doden, antwoordde u dat hij een gevaarlijk man is en u verwees naar gevallen waarbij de generaal mensen die tijdens de oorlog gevochten hadden aan de zijde van de vijand had gedood, hoewel een staakt-het-vuren was afgekondigd (p. 15-16). U verwees eveneens naar mannen die onder zijn leiding vochten en zonder toestemming de rebellengroep verlaten hadden om bijvoorbeeld verwanten te bezoeken en gedood werden nadat ze waren teruggekomen (p. 16). Het feit dat generaal Oforee een gevaarlijk man is en de voorbeelden die u gaf ter ondersteuning van deze verklaring zijn echter geenszins concrete, objectieve aanwijzingen dat u bij terugkeer naar uw land daadwerkelijk door deze generaal zou gedood worden. Wanneer u vervolgens nog eens gevraagd werd over welke aanwijzingen u beschikte dat u bij terugkeer naar Liberia zou gedood worden door generaal Oforee stelde u dat de generaal een verschrikkelijke man is die 'mannetjes' heeft die voor hem allerlei werkjes doet waarvan niemand afweet. U vervolgde dat indien u zou teruggaan u zou gevangen genomen worden en naar het front gestuurd worden of u zou heimelijk gedood worden gezien u weet dat de generaal dergelijke zaken doet (p. 16-17), wat opnieuw algemene verklaringen en veronderstellingen van uwentwege zijn waarvoor u echter geen concrete, objectieve elementen aanbrengt. U verklaarde verder dat u weet dat generaal Oforee nog steeds naar u op zoek is en stelde hieromtrent dat u via uw neef die in Liberia verblijft telefonisch vernomen had dat uw vriend (J.) met wie u samen onder generaal Oforee gevochten had, vorige maand naar het huis van uw neef gekomen was en aan uw neef gevraagd had waar u was en of hij contact met u had gezien Junior eveneens contact met u wilde opnemen. U vervolgde dat uw neef u eveneens zei dat (J.) hem had gezegd dat generaal Oforee hem moeilijke tijden bezorgde waardoor hij niet langer meer bij deze generaal wenste te blijven (p. 19). Hieromtrent stelde u dat u vermoedde dat (J.) kwam om te spioneren en u vermoedde eveneens dat hij niet met goede bedoelingen kwam gezien u generaal Oforee te goed kent (p. 18-19). Later herhaalde u opnieuw dat u niet wist of (J.) ter goeder trouw kwam of niet (p. 19). Zoals u zelf stelde zijn dit vermoedens en veronderstellingen van uwentwege. Verder betekent het feit dat (J.) naar het huis van uw neef kwam en naar u vroeg geenszins dat generaal Oforee daadwerkelijk naar u op zoek zou zijn, laat staan dat het een bewijs zou zijn dat generaal Oforee nog steeds de intentie zou hebben om u te doden. Verder stelde u dat er misschien wel mensen zijn die het huis van uw familie in het oog houden zonder dat uw familie hiervan op de hoogte is. U vervolgde dat dergelijke praktijken gebeuren wanneer iemand echt gevonden moet worden (p. 19) maar opnieuw zijn dit veronderstellingen uwentwege waarvoor u geen concrete, objectieve aanwijzingen aanbrengt.

U verklaarde verder dat deze generaal Oforee na het beëindigen van de oorlog veiligheidschef werd in Freeport-haven van Monrovia (p. 8). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat een LURD- generaal met de naam Diah Oforee die werkzaam was als veiligheidschef in de haven van Monrovia in april 2005 door de politie gearresteerd werd en door een rechtbank tot één week gevangenis werd veroordeeld wegens het slaan van een politieman (zie informatie in het administratief dossier). Uw verklaringen als zou u in geval van problemen met generaal Oforee bij terugkeer naar uw land niet naar de politie zou kunnen stappen omdat de generaal veel invloed heeft waarbij het toch niet zou helpen om naar de politie te gaan (p. 17-18) worden dan ook bijzonder sterk gerelativeerd door bovenstaande informatie.

Uw Liberiaanse paspoort, afgeleverd op 22 maart 2004 en geldig tot 21 maart 2009, op naam van (F.J.E.), geboren op 26 november 1988 en een tweede Liberiaans paspoort, afgeleverd op 29 augustus 2002 en geldig tot 28 augustus 2007, op naam van (F.J.E.), geboren op 26 november 1975 veranderen niets aan bovenstaande feiten gezien uw identiteit niet onmiddellijk in twijfel werd getrokken. Het feit dat twee paspoorten op uw naam werden afgeleverd waarop een verschillende geboortedatum staat vermeld doet echter wel twijfels rijzen omtrent de authenticiteit van deze documenten.

Uw studentenkaart van de 'University of Liberia' en uw 'medical card' van de 'Liberty Athletic Club' veranderen niets aan bovenstaande gezien deze documenten uw asielrelaas niet ondersteunen. Uw

deelnemerskaart van de Universiade 2005 in Izmir, de e-mail daterend van 14 juli 2005 betreffende uw vliegtuigtickets voor de deelname aan de Universiade in Izmir, het document betreffende de reservatie van deze vliegtuigtickets, de brief (dd. 3 augustus 2005) gericht aan de Belgische ambassade in Abidjan betreffende het verkrijgen van een visum om deel te nemen aan de Universiade in Izmir veranderen evenmin bovenstaande gezien deze documenten geen betrekking hebben op de door u ingeroepen asielmotieven. Uw instapkaart van Brussels Airlines voor de vlucht Monrovia-Brussel van 7 augustus, uw instapkaart voor de vlucht Izmir-Istanbul van 23 augustus 2005, het label van Turkish Airlines (niet goed leesbaar) voor de vlucht Brussel-Istanbul en uw vliegtuigticket, uitgegeven door SN Brussels Airlines, op 19 juli 2005 veranderen niets aan bovenstaande gezien uw reisweg niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker is van oordeel dat de bestreden beslissing ten onrechte meent dat zowel de beëindiging van de ontwapening en de oorlog als het houden van verkiezingen erop wijzen dat de stabiliteit in Liberia is teruggekeerd. Op 31 maart 2006 werd het mandaat voor de VN-missie immers met een half jaar verlengd, zodat meer dan 15.000 VN-vredessoldaten over de orde waken. Er kan bezwaarlijk gesteld worden dat de algemene veiligheidssituatie constant is volgens verzoeker. Hij wijst erop dat er nog werk moet gemaakt worden van nationale verzoening en de reïntegratie van de tien duizenden kindsoldaten, dat er meer dan 100.000 Liberianen als vluchtelingen in het buitenland verblijven en dat de sociaal-economische situatie desastreus is, dat er op veel plaatsen geen elektriciteit of stromend water is, dat de scholen stuk zijn en de verbindingswegen en- bruggen onbruikbaar zijn.

Verzoeker meent dat het evident is dat hij nog steeds gevaar loopt in Liberia, waarbij hij verwijst naar de hoger vermelde preciaire veiligheidssituatie, zodat niet met zekerheid gesteld kan worden dat hij op afdoende wijze politiebescherming zal genieten. Er zouden nog tien duizenden voormalige strijders geïntegreerd moeten worden in de samenleving, waardoor de vrees bestaat dat deze opnieuw gewelddadig zullen worden en – waarom niet – hun pijlen op verzoeker zullen richten op vraag van generaal Oforee. Verzoeker voert aan dat generaal Oforee wel degelijk een motief heeft om hem te elimineren gezien hij een afvallige rebel is die betaald werd om te gaan vechten, doch uit schrik het hazenpad gekozen heeft. Dat generaal Oforee recent veroordeeld werd tot één week gevangenisstraf wegens het slaan van een politieman duidt er volgens verzoeker op dat deze man nog steeds gevaarlijk is en niet terugdeinst voor geweld.

Hij meent dat hij bijgevolg in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou artikel 3 EVRM geschonden worden.

Met betrekking tot de twee Liberiaanse paspoorten die verzoeker neerlegde, wenst hij te benadrukken dat deze documenten vals zijn en hij nooit een authentiek paspoort gehad heeft. Een eerste vals paspoort, dat vermeldt dat hij in 1975 geboren is, zou gemaakt zijn om hem Marokko binnen te loodsen, waar hij zagezegd aan een atletiekwedstrijd zou deelnemen. Later zag hij af van die plannen omdat hij geen geld had.

Nadien werd een tweede paspoort gemaakt, met geboortjaar 1988 op vermeld, om hem toe te staan deel te nemen aan de Universiade in Izmir gezien enkel heel jonge atleten hieraan kunnen deelnemen. Verzoeker verklaart effectief in het atletendorp in Izmir te hebben verbleven, maar stelt geen mogelijkheid te hebben gezien om daar asiel aan te vragen.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: Vreemdelingenwet) wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 (zie sub 2.3).

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn

(J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofdfeiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is, hetgeen betekent dat het oordeel ingevolge artikel 48/5 §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet steunen op de feitelijke situatie zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van de beoordeling. Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft omdat hij vervolgd wordt of voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong vreest.

Op grond van de informatie in het administratief dossier kon de bestreden beslissing terecht stellen dat de situatie in Liberia, sinds het ogenblik dat verzoeker het land verliet in augustus 2005, grondig gewijzigd is na het vredesakkoord, de installatie van een nationale regering, de ontwapening van de strijdende partijen en de organisatie van verkiezingen (stuk 22). Verzoeker ontkent dat de situatie gestabiliseerd is en wijst op de aanwezigheid van VN-vredessoldaten, mogelijke problemen bij de integratie van kindsoldaten, de Liberiaanse vluchtelingen in het buitenland, de sociaaleconomische moeilijkheden en de gebrekkige infrastructuur. Hij brengt echter geen stukken bij ter staving van zijn verweer en slaagt er geenszins in de informatie waarop de bestreden beslissing gebaseerd is te ontcrachten. Bovendien wordt niet aangetoond dat het door hem geschetste beeld van de situatie in 2006 thans nog actueel is. De bestreden motivering blijft staande.

Verder oordeelt de bestreden beslissing eveneens terecht dat verzoekers verklaringen onvoldoende concrete aanwijzingen bevatten dat hij daadwerkelijk door generaal Oforee zou gedood worden bij terugkeer naar Liberia, gezien hij zich beperkt tot algemeenheden en veronderstellingen. Verzoeker gaat niet in concreto in op deze motivering en herhaalt zijn verklaring dat hij de generaal vreest als afvallige rebel die werd betaald op te gaan vechten, waarbij hij tevens stelt dat de vrees bestaat dat de voormalige strijders opnieuw gewelddadig zullen worden en hun pijlen op hem zullen richten op vraag van generaal Oforee, hetgeen wederom louter speculatief is en geenszins concrete elementen bijbrengt ter staving van zijn beweerde vrees.

Met betrekking tot de nationale beschermingsmogelijkheden, verwijst verzoeker opnieuw naar de algemene veiligheidssituatie, die hoger reeds werd besproken. Zijn argument dat het feit dat generaal Oforee veroordeeld werd tot één week gevangenisstraf wegens het slaan van een politieman erop wijst dat deze man nog steeds gevaarlijk en gewelddadig is, weegt niet op tegen de motivering van de bestreden beslissing, die deze feiten terecht aanhaalt om verzoekers verklaringen te ondergraven omtrent de onmogelijkheid om politiebescherming te verkrijgen gezien de grote invloed van de generaal. De vaststelling dat verzoeker in België het vliegtuig nam naar Turkije om daar deel te nemen aan een sportwedstrijd, waarbij hij naliet eerst asiel aan te vragen in België, alsmede naliet asiel aan te vragen gedurende de twee weken dat hij in Turkije verbleef, ondermijnt op fundamentele wijze de ernst van zijn voorgehouden vrees voor vervolging. Verzoeker gaf hiervoor geen afdoende verklaring, doch verklaarde, wanneer hem werd gevraagd waarom hij eerst naar de spelen ging, alvorens asiel aan te vragen: “*Simpelweg omdat ik eerst wilde deelnemen a/d spelen*” (administratief dossier, stuk 13, p.13). Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.2.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4 §2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofdfeiten van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Voor zijn vraag om subsidiaire bescherming steunt verzoeker zich op geen andere elementen dan deze welke de grondslag vormen van zijn asielrelaas. Gelet op bovenstaande vaststellingen omtrent dit relaas en het voorhanden zijn van nationale beschermingsmogelijkheden (zie sub 2.2.1), alsook de overige elementen in het administratief dossier, toont verzoeker niet aan dat er actueel in zijn hoofdfeiten zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS